

דרך המלך

אירועי גראן פונדו נחשבים לאירועי רכיבת הכביש הגדולים והמהנים בעולם. נמרוד כהן רכב ב-Gran Fondo New York, נהנה באופן קיצוני וחזר עם התמכרות חדשה

מאת: נמרוד כהן • צילום: www.sportograf.com

ענף רכיבת הכביש חווה רנסאנס בשנים האחרונות באירופה ובצפון אמריקה, במיוחד בקרב חובבנים. הקהל האיכותי ובעל האמצעים הזה אוהב אופניים נוחים, המתגמלים שעות ארוכות במושב, גם בדרכים משובשות, ולא דווקא אופניים תחרותיים. באופן דומה, הקהל הזה אוהב אירועים מושקעים ויפים, הנערכים במקומות של עולם הרכיבה.

כך, יש לנו באיטליה את ה"מרתונה דלס דולומיטה" המפורסם, שצובר יותר מ-4,000 מטרים של טיפוס בהרי הדולומיטים; ובצרפת - יש את המהדורה החובבנית של ה"פארי-רובה" ואת ה"לאטאפ דה טור", שלוקח קרוב ל-10,000 רוכבים להדמיה של שני שלבים אמיתיים מהטור דה פראנס, כולל הטיפוס המפורסם בעולם לאלפ דואז; ולצידם עוד עשרות אירועי חובבנים בכלגיה, שווייץ, גרמניה ועוד.

Gran Fondo New York

העיר ניו יורק, שרואה עצמה כעיר הטובה בעולם, ומאכלסת אירועי ספורט מובילים, כמו המרתון של ניו יורק, אירחה בחודש מאי את הגראן פונדו הראשון של ניו יורק. כדי לעמוד בציפיות הגבוהות,

בכל מקרה, באירועים האלו, עם 2,000 עד 10,000 משתתפים, קשה לרוב המשתתפים לחשוב על ניצחון או פודיום, והמטרה היא סיום המרחק בכבוד, עם צבירת חוויות מרובות על הדרך. מדידת הזמנים משמשת ככלי לדחוף עצמך קדימה (ולפני חבריך) ולמדוד עצמך מול המקצוענים. לצד המסלול הארוך, יהיה לרוב גם מסלול "מדיו פונדו" באורך בינוני ולעיתים גם "פיקולו פונדו" קצר, כדי לפתוח את השורות גם לרוכבים בתחילת דרכם.

▲ ניו יורק ניו יורק
שילוט מסודר לאורך
כל המסלול

באיטליה וצרפת, ערש התרבות של רכיבת הכביש, מתקיימים בכל שנה עשרות אירועי רכיבה ענקיים, ברמת תקתוק והפקה שלא הייתה מביישת גם את הטור דה פראנס או הג'ירו ד'איטליה.

מהו Gran Fondo?

בבסיסו של אירוע גראן פונדו מוצלח, יש את כל מה שהיה ברכיבה הכי טובה שאתה זוכר. זה מתחיל במסלול הרכיבה. הוא חייב להיות כזה שמתכננים אליו וכזה שזוכרים אותו. ארוך, יפהפה ומפרך, עם קומבינציית כבישים שתראה לך חבל ארץ שלם. אחר כך מגיע הקטע החברתי. גם לגראן פונדו הולכים עם החברים הטובים, ומכירים חדשים.

על הבסיס הזה מלבישים מעטפת ארגונית, ההופכת את הרכיבה לחגיגה ענקית לאוהבי אופניים. זה כולל כבישים מאובטחים ונקיים מתנועה, סימון ושילוט מושלמים, תחנות האכלה ותמיכה טכנית לאורך המסלול, מכונאים, צוותי רפואה וצילום, אקספו מושקע ומסיבת פסטה ענקית בסוף האירוע, כדי שיהיה מקום מאורגן להחלפת מורשות קרב טריות...

ברוב אירועי הגראן פונדו באירופה יש מדידת זמנים לכל משתתף, אך

המסלול שנבחר,
באורך 162 ק"מ עם
קרוב ל-2,500
מטרים טיפוס, יצא
מגשר וושינגטון
שבמנהטן אל עבר
Bear Mountain
שבמרכז מדינת ניו
יורק, ושובצו בו
כל הפנינים
שיש באזור - כל
העיירות הקטנות
והיפות, כל גבעה
ועלייה, כל כביש
קטן, מתפתל
ומעניין

45

בעיניי, זה היופי והייחוד של אירוע כזה, היכולת לקבוע את אופי הרכיבה שלך, ועדיין ליהנות מנתיבים פנויים מתנועה, מליווי וניהול של עשרות שוטרים, משש תחנות של אוכל ושתייה, מרכבי התמיכה והמכונאות ומהצלמים והמקצוענים שרואים מדי פעם.

במסיבת הסיום בלסנו את הפסטה המובטחת, שתינו בירה (או ספרייט...) ומחאנו כפיים לכל אחת ואחד מעשרות הזוכים בתחרות "מלך/כת ההר", בקטגוריות השונות. הפרסים כללו, בין היתר, זוג אופני פינארלו בשווי 10,000 דולרים - כפרסים ראשונים למנצח ולמנצחת הכלליים.

עשרת האחוזים המהירים ביותר בכל קטגוריית גיל קיבלו הזמנה אוטומטית לאלופות העולם לחובבנים באופני כביש של ה-UCI, שתקיים בבלגיה באוקטובר. להפתעתי, הצלחתי לסיים במקום ה-19 בגילאי 44-40 מתוך 210 מסיימים, וכך קיבלתי הזמנה ומדליה של ה-UCI.

אנדראה פינארלו, הבן של מייסד חברת האופניים האיטלקית ומנהל השיווק שלה, הגיע חמישי בקטגוריה, שלוש דקות לפניי. כבוד, אנדראה.

המשך יבוא?

גראן פונדו ניו יורק היה אירוע רכיבת הכביש הראשון בו השתתפתי בחיי, בוודאי לא האחרון. את החוויה שעברתי בניו יורק ארצה לשכפל ולשדרג. שמים תאריך על הלוח ולוקיישן על המפה. יש מסלול עם נתוני מרחק וטיפוס להתכונן אליהם. יש טיול רכיבה לחור"ל עם חברים. ארכב במסלול מהמם ומפרך, אכיר עוד רוכבים כמוני מכל העולם ואאסוף עוד חולצה, כובע או גרביים למזכרת. איך אפשר שלא? - אז כמו שאומרים מובילי הדיעה האיטלקיים: A la prossima (עד הפעם הבאה).

צוות המארגנים החרוץ ייצר אירוע בסטנדרטים הכי גבוהים שיש, ואף קיים לשם כך שותפות עם מארגני הג'ירו ד'איטליה. המסלול שנבחר, באורך 162 ק"מ עם קרוב ל-2,500 מטרים טיפוס, יצא מגשר וושינגטון שבמנהטן אל עבר Bear Mountain שבמרכז מדינת ניו יורק, ושובצו בו כל הפנינים שיש באזור - כל העיירות הקטנות והיפות, כל גבעה ועלייה, כל כביש קטן, מתפתל ומעניין.

הזינוק ההמוני יצא מהגשר בשבע בבוקר, בהובלת כוכבי רכיבה כמו ג'ורג' הינקאפי, ניו יורקי במקור. בגראן פונדו הניו יורקי מדדו לכל רוכב זמנים בארבע עליות בלבד, הקשות ביותר שלאורך המסלול. באופן זה כל הרוכבים עם היצר התחרותי באו על סיפוקם, נתנו הכול בכל עלייה ומדדו למי יש קצר יותר. עם זאת, בשאר חלקי המסלול לא הייתה מדידת זמנים, וכתוצאה מכך האווירה הייתה ידידותית ותקשורתית.

חלק נכבד מדמי הרישום הלא נמוכים (200 דולרים) הושקע בחולצת רכיבה איכותית של המותג האיטלקי ג'ורדנה. בדומה למירוץ הלילה של נייקי, כל הרוכבים חויבו ללבוש את חולצות התחרות. את המראה של טור רוכבים ורוכבות אינסופי, המתפתל לו בין הרים לנחלים בתלבושת אחידה בצבעי שחור וירוק, לא אשכח עוד הרבה זמן.

את הגראן פונדו רכבתי עם חברי, גיא חלמיש. לאורך הרכיבה פגשנו והכרנו עשרות רוכבים ורוכבות, מכל מיני מדינות, בשלל רמות, משקלים וגילאים. כמות הנשים שהשתתפו, כ-10 אחוזים, הפתיעה אותנו לטובה.

מדידת הזמנים בעליות הוציאה לנו את המיץ, אין ספק - דחפנו חזק ככל שיכולנו בארבעה קטעים נגד השעון בעלייה. בשאר הזמן דילגנו בין קצב נוח להתאוששות ובין קצב גבוה עם דבוקות חזקות ומהירות שפגשנו בדרך.

▲ פודיום ופרס למנצח הכללי king of mountain נמרוד כהן עם חיך של אושר ▼

▲ מדליות UCI חולקו ל-10% הראשונים שסיימו

47